

Cửa sổ bị chia làm hai

1. Cửa sổ chính thức bị chia làm hai phần. Thứ ánh sáng huyền hoặc thường ngày mà bà già vẫn tắm giờ chỉ còn một nửa. Mắt mờ tối, tim run rẩy, tâm hồn bị đo đếm và thắt lại nhói lòng, nhưng bà già không có quyền giành ánh sáng cho riêng mình, bất chấp việc bà là mẹ của bốn đứa con gái và là bà ngoại của bảy đứa cháu ngoại.

Bà trôi qua những ngày đầy ánh sáng...-

Bà già không chú ý lắm đến ánh sáng cho đến khi bà biết từng đợt sáng đang bủa vây bà mà đôi mắt bà chỉ bắt được vài chùm nhỏ dày đặc như đám tơ. Mắt của người già là một quả cầu huyền bí tối om. Từ đó, bà dùng hai mươi phút sáng sớm chỉ để ngồi nhìn ánh sáng rơi vào cửa sổ. Như một thứ của báu của trời, ánh sáng hào phóng cho bà những sợi tơ đẹp nhất, rúng rẩy bay cùng với gió sáng vào góc giường bà.

Mấy cô con gái bà bảo bà nằm gần cửa sổ cho đỡ hăm hơi, có không khí để mà thở. Đó là một hạnh phúc li ti đáng giá nhất mà bà có được, bởi các con gái biết bà cần ánh sáng và sẵn sàng nhường cái phần quý giá ấy cho bà một cách trọn vẹn. Căn nhà nằm ở tầng 11 của chung cư. Trên nó còn đến bốn tầng. Mọi thứ trong căn nhà đều tối om, ẩm, nóng và ngọt ngào. Nhưng giường của bà thì sáng trưng, ngập hương thơm không khí, đồ đạc khô dịu dàng. Cả đến cái gối đầy mồ hôi của bà cũng thơm mỗi ngày khi ánh nắng và gió tràn vào.

2. Nghi thức mỗi sáng của bà là được con gái cả bế vào phòng tắm, đặt vào cái chậu tròn to tướng. Gạch men trong phòng tắm đã vỡ nhiều. Đôi mắt bà già cũng rạn nứt nhiều kỷ niệm - y như những vết chân chim tẽ nhánh đến vô hạn. Con gái cả của bà buôn hoa. Cô đi đổ hàng từ rất sớm, sau đó lại bươn bả quay về nhà để chồng tự trông cửa hàng. Cô chào bà buổi sáng bằng mùi hoa hồng, hoa ly thơm lừng thoát ra từ những kẽ tay nẻ đen sì. Cô lau từng ngón tay, ngón chân của bà. Thỉnh thoảng bà già thấy móng tay mình se lại, co cứng, y như cái bộ dạng khó tính nhăn nhúm. Bà ngược nhìn con gái, hít một hơi và thầm đoán mùi của đám hoa còn vương lại trên mồ hôi, kẽ móng tay, mái tóc...

Sau đó cô bế bà lại giường, thay đồ cho bà, sẽ là một bộ bà ba mỏng mới, mát rượi, và có thêm cái áo len đắp vào bụng. Khi con gái quày quả về chợ, bà già chính thức bắt đầu buổi sáng bằng cách đưa đôi mắt mù tối của mình nhìn về chân trời. Ánh sáng tỏa như một vụ nổ,

tung khắp trời từng hạt óng ánh, nhàn nhạt. Mắt bà già là một tinh cầu đầy vết nứt nên chắc là ánh sáng sẽ nhiều hơn. Bà già quờ quạng trên cửa sổ, cười dễ dãi khi cảm thấy hơi ấm đã chạm vào mình.

Có những ngày bà già ngồi như thế cả buổi sáng. Bầu trời phía xa gọn lỏn thu mình lại trong cầu mắt nứt vỡ của bà. Ánh sáng tung ra, hắt xuống, tan dịu, yếu ớt, tắt dần... Bà già đã thấy cả. Sự im lặng vô cùng của bà nhiều lúc làm hai đứa con gái sau quên mất sự tồn tại của bà, cho đến khi chị nó - cô bán hoa - hét lên ầm ĩ: "Sao tới giờ mà chúng mày chưa cho mẹ ăn trưa?" hay đại loại thế... thì bà cũng tỉnh bừng khỏi luồng ánh sáng để bắt đầu bữa trưa bằng từng muỗng đồ ăn được nhét vào khóe miệng...

3. Cửa sổ bị cắt thành hai phần bởi một vách ngăn. Cháu ngoại bà già muốn có một phòng riêng, và mẹ nó cũng muốn kéo cái giường của bà sát vào mép tường thay vì cứ để nó chình ình ra giữa nhà như cái... tủ thờ. Một vách ngăn bằng ván ép mỏng được đóng lên, ngăn cái cửa sổ làm hai phần. Mỗi bên sẽ có một cánh cửa. Tuy nhiên, vì cái giường của bà già đã bị kéo sát tường, nên cửa sổ chỉ còn chờm chờm ra một tẹo ở đuôi giường. Bà già cúi mặt nghe tiếng đinh - ván chạm nhau, kéo áo len lên sát ngực, đặt mình nằm xuống giường, đôi mắt nứt vỡ đầy ánh sáng thốt nhiên ứa ra từng giọt nước mắt trong như ngọc và loang loáng bình minh.

Dù sao, căn nhà có đến mười sáu người cũng chỉ có góc này quý nhất - một quá khứ và một tương lai được hưởng đã là ưu đãi lắm

rồi.

Buổi sáng nọ. Cháu gái đi chơi. Cô bé để mở cánh cửa sổ bên kia. Nó biết bà thích ngồi nhìn thiên hạ nhỏ xíu đang chạy nhảy dưới mặt đất cách 11 tầng. Thế nên nó chẳng đóng lại.

Mưa.

Mưa bắt đầu bằng những đám mây to lù lù chạy tới. Bà già nằm kéo áo len sát ngực biết hơi nước đang phủ lên da thịt mình.

Từng hạt nước bắn tung vào cửa sổ. Tóe ra. Vỡ thành trăm mảnh.

Hơi giống ánh sáng, nhỉ? - Cái đuôi giường bắt đầu bị phủ ngập bởi những phân tử nước đầy ý muốn xâm chiếm và tàn phá. Bà già ngồi dậy, dùng hai tay bám vào góc cửa sổ. Bà kéo cả thân mình ra sát cửa để đóng cánh cửa lại như vẫn hay làm khi biết mưa tới.

Cửa sổ bị gài chặt ra ngoài, ở sát giường bà. Bà rướn người lên.

Rướn mãi. Mưa đổ ào lên mái tóc rối và dài da thịt nhăn nheo buồn bã. Bà rướn cả mình ra ngoài, kéo cánh cửa sổ mà không hề biết nó đã bị gài. Bà kéo... mạnh hơn.

Mưa cũng mạnh hơn.

Bà đu cả mình theo cánh tay gầy khẳng nhẳng. Cửa sổ không có song. Chỉ có nửa cái cửa sổ. Nhưng bà già gầy lảm.

Bà trôi qua nửa cánh cửa sổ tầng 11 - rất vừa vặn...

Bà trôi qua những ngày đầy ánh sáng. Vầng sáng mùa hè đầy mưa bay lịm tắt.

... Cửa sổ bị chia làm hai!

Nguồn: TuoitreOnline

Được bạn: Thanh Vân đưa lên

vào ngày: 24 tháng 11 năm 2009